

[Karlshov Jensen.]

Vi vil fra venstres side nøje følge administrationen af denne lov i indkøringsperioden; den rummer jo så forholdsvis meget nyt.

Så vil jeg gerne tilslutte mig den socialdemokratiske ordførers beskrivelse af fremskridtspartiets ændringsforslag og holdning, og jeg kunne måske føje til et par politiske betragtninger over de konservatives holdning. De har i konsekvens formentlig af den nye konservative linje konkurreret med fremskridtspartiet i, hvad jeg vil kalde gold kritik. Men her holder konsekvensen også op, for de konservative ønsker jo kernekraft og har været med til at indgå vore EF-forpligtelser på energiområdet, ligesom de intesserer sig for alternative energiformer. De vil altså bare ikke være med til at skabe det nødvendige lovgrundlag for disse ting, men foretrækker at køre på frihjul; ikke et komma har de forsøgt ændret i lovforslaget under hele den lange behandling.

De radikales holdning kan det være nok så svært at blive klar over: på den ene side ønsker de elforsyningen indpasset efter samfundsmæssige energipolitiske hensyn, og det kræver, siger de selv, en styringslov, og på den anden side vil man ikke være med til at skabe denne lov med den begrundelse, at der endnu ikke foreligger en energipolitisk plan. Det ene er afhængigt af det andet og omvendt, men man kunne få en fornemmelse af, at den valne holdning, når det kommer til stykket, dækker over manglende enighed. Man har i hvert fald sat sig udenfor og ikke forsøgt at øve indflydelse heller på denne lovgivning; men det har de naturligvis ret til.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er mit håb, at når dette lovforslag nu er vedtaget og atomkraftloven snart færdigbehandlet, vil regeringen være indstillet på at fremsætte igangsættelseslovforslaget om kernekraft, og tilsvarende, at man følger – og det føler jeg mig overbevist om at handelsministeren også gør – de muligheder, der måtte være for at indføre naturkraft i Danmark, sådan at vi kan få skabt en noget større uafhængighed af den olieforsyning, der i dag næsten 100 pct. dækker vores energibehov.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Der er ikke meget godt at sige om det lovforslag, vi her behandler. Det giver handelsministeren mere end en snes vidtstrakte bemyndi-

gelses, som skiftende ministre vil kunne anvende efter forgodtbefindende. Uden skygge af behov eller motivering indføres for produktionselskaberne et bevillingssystem, som gør sunde og dygtige virksomheder afhængige af en unødvendig central styring. Der gennemføres skadelige priskalkulationsregler, regler om, at produktionsselskaberne ikke længere selv må bestemme, hvad der skal stå i deres vedtægter, men skal søge godkendelse hos handelsministeriet, regler, der begrænser virksomhedernes kreditværdighed, nemlig reglerne om, at bevillingen fortabes i tilfælde af konkurs, der gennemføres regler af ekspropriativ art, nemlig reglen om, at handelsministeren i realiteten kan bestemme, at selskaberne som vilkår for bevillingen skal testamentere staten alle deres anlæg.

Forslaget har ikke energipolitisk sigte: det yder ikke på noget væsentligt punkt bidrag til udformningen af en dansk energipolitik, og det er forkert, når hr. Erik Holst hævder det modsatte. Hr. Erik Holst har naturligvis ret i, at forslaget giver handelsministeren en lang række blankofuldmagter, en lang række bemyndigelser, der kan bruges til hvad som helst. Men det er vel ikke det samme som at sige, at forslaget yder et væsentligt bidrag til udformningen af en dansk energipolitik. Derimod er det blevet påvist under udvalgsarbejdet, at forslaget tjener det formål at opbygge en central statslig styring, og jeg skal dybt beklage, at der blandt folketingets to store partier ikke var den fjerneste interesse for at diskutere det forslag til en samarbejdsaftale, som elforsyningen udarbejdede – okay, man tog nogle formelle diskussioner om det, men der var ingen som helst reel interesse til stede.

Det er en gevinst for lovforslaget, at de rene distributionsselskaber nu ikke omfattes af bevillingssystemet. Uheldigvis har der ikke været interesse for helt at undtage selskaberne fra kalkulations- og priskontrolreglerne. Det havde været rimeligt at tage disse selskaber ud af loven og af prisreglerne. Der er jo tale om rent forbrugerejede virksomheder, hvis eventuelle overskud alene anvendes til nedsættelse af elpriserne eller til nødvendige henlæggelser. Man kunne med fuldstændig tryghed overlade prisfastsættelsen til disse virksomheder selv. Mange års erfaringer har vist, at eldistributionen i Danmark har fundet en struktur, der har betydet lave elpriser, også sammenlignet med andre lande.